

«M'hauria agradat, ser el rei de Tahití»

"El primer any de vigilant a la reserva de les Medes vaig enxampar més d'un centenar de furtius. Sap quantes actes es van aixecar de les meves denúncies? Cap ni una"

«M'hauria agradat, ser el rei de Tahití»

Excapità de la marina mercant, el veí de Pals Rafael Algarra publica la novel·la històrica «Barbarroja, el pirata del Mediterráneo» (Cal·lígraf) i aprofita aquí per recordar les seves aventures com a llop de mar i com a vigilant de la reserva de les Medes

El mar o la mar?

A bord sempre en diem «la mar». Ho diem en femení potser perquè el marí troba a faltar la dona.

Què té, doncs, la mar?

Una atracció especial. És com enamorar-te d'una mala dona, et sedueix però et converteix en el seu esclau. I en un moment pot passar de la calma a la tempesta, també com una dona (riu).

Tenia un amor a cada port?

Una mica sí. En principi, l'amor dels mariners són les prostitutes, però si ets jove i estàs temps a port, acabes tenint un amor de debò. Jo vaig tenir nòvia a Finlàndia, a Vancouver, a Tahití...

Pari, pari, que em perdo. Tahití? Sona exòtic.

Sí a Papeete. Amb la que era futura reina, la filla de la reina Pomaré.

Potser ara seria rei.

M'hauria agradat. De fet, em van tractar com un rei, però vaig haver de tornar a Espanya a fer la mili. Va venir tota la família a acomiadar-me a l'aeroport, la pobra noia plorant... Em van posar un collar de petxines, i en pujar a l'avió els passatgers m'aplaudien. Pensaven que era una atracció turística!

Va trobar mai pirates, en els seus anys de navegació?

Només a Nigèria, en un port fluvial. Hi havia una tribu que de dia treballava al port i de nit assaltava els vaixells. O sigui que de nit havíem de deixar el port.

Per què l'interessa Barba-roja?

És impressionant, un home d'una força extraordinària. Sobretot el primer de la saga, que va ser fet presoner pels turcs i per escapar-se es va tallar el taló i es va cauteritzar la ferida cremant-la.

Un moment: el primer de la saga?

Sí, la gent creia que era el mateix, però eren cinc germans. El segon es va tenyir de roig per assemblar-s'hi. Aquest era homosexual, es va enamorar d'un nen cristià i el va capar per tenir-lo de dona.

Cirurgia avant la lettre.

De fet estava casat, però li anava igual el pèl que la ploma (riu).

Van arribar a les costes de Girona, aquells pirates?

I tant que sí, van assaltar Roses i Palamós. Hi ha gent que viu a la costa que és descendent d'aquells pirates àrabs. Allò ja era terrorisme islàmic.

Semblant al d'avui?

És clar, mataven els cristians. En Barba-roja era per als d'aquí un terrorista i pels turcs un cabdill. Igual que ara.

Potser per l'experiència en pirates va fer de guarda a la reserva marina de les Medes.

Del 85 al 92. El primer any vaig enxampar més d'un centenar de pescadors furtius. Sap quantes actes es van aixecar de les meves denúncies? Cap ni una. Però vaig fer amics: el nero Roberto em menjava de la mà, fins i tot em donava copets a l'esquena per saludar-me. I un congre de dos metres, que es deixava acaronar com un gatet.

Coneix pirates de terra ferma?

N'hi ha tants. Per exemple, en Bárcenas. I a Catalunya, els Pujol. I consti que li tinc simpatia, a en Jordi Pujol.

Pirata i tot?

Pirata i tot, si es presentés, jo el votaria. A mi només m'interessa d'un polític que porti bé l'economia del país. De què em serveix un polític honrat si després és un inepte?

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2017/12/01/mhauria-agradat-rei-tahiti/882536.html?utm_source=rss